

Ὁκτώηχος

Ἦχος β'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωῇ

Μηναιὸν - ΤΗ ΚΖ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ
ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τῆς Ὁκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ
Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄϊδην ἐνέκρωσας
τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,
πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων
ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν
δόξα σοι.

Δόξα. **Τοῦ Αγίου.**

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς
ἐκλάμπασα χάρις, τὴν οἰκουμένην
ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ

θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν
τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ
σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη
Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ὁκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ
τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν
δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὖς ἔπλασας
τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου
ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον
πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ
ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Αγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τῆς Οκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου
καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι
καθαρᾷ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι
καινῷ, κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος
ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ
μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα
τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς
δὲ διαφθορᾷς ἐδείχθη ἀλλότριος, ἀλλὰ
κραυγᾶσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα
ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια,
τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία
φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής,
Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Οκτωήχου ---

Κάθισμα Β'.

Ἦχος β'.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι
μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως,
ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς, σὺν
μυροφόροις Γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως·
κοινὴν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν,
εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως,
καὶ δι' αὐτῶν, φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ
σου παρὰ σχου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος,
ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται,
ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται,
ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν·
Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως
εὐδοκήσας δόξα σοι.

Κάθισμα Γ'. Τοῦ Ἀγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεῖα ψήφῳ τῆς Χριστοῦ, ποιμένης
ἀξίως γεγονώς, Ἀξιάγαστε ποιμήν, οἶα
περ λύκους ἐξ αὐτῆς, ἐν τῇ σφενδόνῃ τῶν
λόγων σου ἀπεδίωξας, ἐλέγχων ἀφειδῶς,
παρανομοῦντας σοφέ· ὅν καὶ ἐλαθεῖς,
φθόνῳ Χρυσόστομε, μακρὰν ὁδὸν διήνυσας
στερρόφρον, ὑπὲρ αὐτῆς ἐν ἣ τέθνηκας,
ἀλλ' ἐπανήλθες πρὸς Βασιλίδαν, νέμων θεῖα
χαρίσματα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν
θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ
πόκον ὑέτόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου
Θεοτόκε. Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον,
ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ
μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς
ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένο τίκτει, καὶ
μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένο.

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν
σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ
Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ

τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄιδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἀγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ, ἀντὶ λύπης παρῆσches, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε

πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τῆς Οἰκτιρήτου ---

Ὑπακοή. Ἦχος β'.

Μετὰ τὸ Πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΧΟΡΟΣ

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου
τῆς καρδίας, πρὸς σέ Σωτήρ, σῶσόν με σὴ
ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι
πολλὰ καθ' ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου,
καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν
σοι.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει,
τὸ ἀγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γὰρ
ἐστίν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰμὶ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς
σῶος φυλαχθῆναι, ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα, καὶ
ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ
τὸν σὸν δοῦλον, λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ
κινεῖνται· καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας·
πάντα γὰρ τὰ κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ,
συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, εὐόκασιν
ὄρει τῷ ἁγίῳ, οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται,
προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χειρὰς αὐτῶν μὴ
ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἐὰν
Χριστός, τῇ ῥάβδῳ τὸν κληρὸν αὐτοῦ.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα
σοφία, ἔνθεν χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς

ἄθλοις καταστέφονται Μάρτυρες, καὶ
Προφῆται ὀρώσι.

Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν
προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ
λαῶν κυκλώσει σε. (δίς)

Στίχ. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν
προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ
λαῶν κυκλώσει σε.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ἀνέστης Σωτήρ, ἐκ τάφου Παντοδύναμε
καὶ Ἰδὼν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο,
καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα
συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδάμ συναγάλλεται,
καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ
εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων καὶ ἡ ζωὴ τῶν
βροτῶν καὶ πάντας συνανέστησας, τοῦ
θανάτου τὸ κράτος Σωτήρ σκυλεύσας, καὶ
τοῦ Ἰδίου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ
θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ
πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει,
Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν,
καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ
κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

Κοντάκιον. Τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ἐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία,
τῇ ἀνακομιδῇ, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου· καὶ
τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον,
τοῖς ὑμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς

πρεσβείαις σου, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν,
Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ λαμπάς, ἡ τῶν ἔργων μου στυγνὴ
πέφυκεν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ δειλιῶ
πρὸς ὑπάντησιν τοῦ ἱεροῦ σου σκήνους· ἀλλ'
αὐτὸς με ὁδήγησον, καὶ τὰς τρίβους μου
εὐθυνον, μετανοίας παρέχων μοι καιρὸν
πανάγιε, ὡς αὐτῆς κήρυξ ἔνθεος, καὶ τῶν
παθῶν μου τῶν πολυτρόπων κατεύνασον
ζάλην· καὶ παγίδων τοῦ Βελίαρ ἀφαρπάσας
με, εἰς τέλος σῶσόν με, ὅπως ὑμνῶ σου
ἀξίως τὴν θείαν ἐπάνοδον, ὡς πρὶν καὶ
τὴν κοίμησιν τολμήσας ἐδόξασα, Ἰωάννη
Χρυσόστομε.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ ἀνακομιδὴ
τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μαρκιανὴ
Βασίλισσα, ἡ ἐν τοῖς Ἀγίοις Αποστόλοις, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Κλαυδῖνος ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Πέτρος ὁ
Αἰγύπτιος, εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθὼν, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Δημήτριος, ὁ ἐν
Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει
αψπδ'(1784), ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

**Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς
ᾠδὴ α'. Ἦχος γ'.**

Χέρσον ἄβυσσοτόκον πέδον ἥλιος,
ἐπεπόλευσε ποτέ· ὥσεί τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,
καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄισωμεν τῷ
Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

ᾠδὴ δ'.

Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετὴ σου
Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ
ἀγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν
τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος,
ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ
πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

ᾠδὴ ε'.

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν
θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης
δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ, πρὸ
γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς
ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ᾠδὴ ς'.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς
ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὁ λαοῖς ἐπέστη. Ἐκ
Θεοῦ Χριστέ σὺ Θεός μου.

ᾠδὴ ζ'.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας
θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ,
ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν,
εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, ἐὺλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας
προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελλον.
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δύς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐαγγέλιον πάνσι.
(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.
(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς ἁγίας τραπέζης)

Ἑωθινὸν Β'
Μάρκον (ΙΓ' 1-8)

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ
Μαгдаληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ
Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι
ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῇ μιᾷ
τῶν σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον
ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς
ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ
τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι
θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν
γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς
τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον
ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν
λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν· ὁ δὲ λέγει
αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε, Ἰησοῦν ζητεῖτε
τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον, ἠγγέρθη,
οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν
αὐτόν, ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπατε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτόν ὄψεσθε, καθὼς
εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον
ἀπὸ τοῦ μνημείου, εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ
ἐκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο
γάρ.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν,
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν

σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

ΧΟΡΟΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἦχος β'. (ἡ τῆς ἐβδομάδος.)

[Ἐλεήμων,] Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίστησέν με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου,
καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον
ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψῶσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις
τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου
καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων,
τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων
Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων,
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ Γρηγορίου
τοῦ Θεολόγου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ
Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων

Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου,
Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, οὗ
καὶ τὴν μνήμην τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἁγίου
Λειψάνου ἐορτάζομεν· καὶ πάντων σου τῶν
Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡιδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ὦχος γ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοΐα καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος γ'.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν
Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς
ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον
κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ
τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ διὸ
πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν,
πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ,
μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (δίσ)

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τῆς Οκτωήχου ---

Ἐξαποστειλάριον.

Τὸ Β' Ἑωθινόν.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι,
ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον·
εἶδον γὰρ Νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ
τάφῳ, καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἴδου Χριστὸς
ἐγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ, τοῖς
Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας,
ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Αγάλλου πολὺς πόλεων, πασῶν ἡ
Βασιλεύουσα, ὡς τοῦ καλοῦ σου Ποιμένος,
τοῦ Ποιμενάρχου τὸ σκῆνος, ἀπολαβοῦσα
σήμερον, τοῦ σὲ καὶ κόσμον ἅπαντα,
ῥυθμίζοντος καὶ σῶζοντος, μελισταγοῦς
Χρυσοστόμου, καὶ ἐπικρότει τοῖς ὕμνοις.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Φρικτὴ ἡ προστασία σου, Μαρία
Θεοκόσμητε, καὶ φοβερά σου ἡ δόξα, πάση
τῇ γῇ Θεοτόκε· εἰς σὲ γὰρ νῦν καυχώμεθα,
σὲ καὶ μεσίτην ἔχοντες, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ
Κτίστην σου, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τῇ σῇ
σωθείημεν πάντες.

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντα τὰ ἄστροι καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανῖσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἰνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ὁμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τῆς Οκτωήχου ---

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Στιχηρὸν Α'. Ἦχος β'.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοή, καὶ πᾶσα κτίσις, σὲ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Στιχηρὸν Β'. Ἦχος β'.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Εἰπάτωςαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν τηροῦντες τὸν Βασιλέα; διατὶ γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνεῖτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν· Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχηρὸν Γ'. Ἦχος β'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαίρετε λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, Ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσατο εἰπὼν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ

ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίρετε λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Στιχηρὸν Δ'. Ἦχος β'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν, Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ὁ μὲν ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων, ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ Ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενα πάνσοφε, πλουτίζει Χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ ἀποδιώκει, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλύν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διὸ σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελαθεῖς Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ἐξορίαις τε· ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον, διὸ τῇ ἐπανόδῳ σου, ἡ Ἐκκλησία ἀγάλλεται, ἦν

χρυσῷ κατεκόσμησας, τῶν πανσόφων
δογμάτων σου.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ
ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ὁ στῦλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ
τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος,
ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς θεολογίας, τὸ
πάγχρυσον στόμα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής,
τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἔνθεος, φωστήρ ὁ
διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος,
ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεῖσθω
Χρυσόστομος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν,
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.

Κόσμον ὡς βασιλείον, ἡ Βασιλὶς τὸ
σὸν λείψανον, δεξαμένη Χρυσόστομε, ἐν
τούτῳ σεμνύνεται καὶ ἐγκαυχωμένη, ἐπὶ
τοῖς σοῖς λόγοις τὴν οἰκουμένην συγκαλεῖ,
εἰς εὐφροσύνην καὶ θείαν μέθεξιν,
ἀφθόνων τῶν χαρίτων σου, μεγαλοφώνως
κραυγάζουσα, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, σὺ εἶ δόξα
τῶν δούλων σου.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος δ'.

Πάτερ Χρυσόστομε, ὡς ποταμὸς
θεόβρυτος, ἐκ τῆς Ἐδὲμ μυστικῶς
ἐξερχόμενος, εἰς ἀρχὰς τέσσαρας
διαδραμὼν, σοῖς λόγοις τῆς γῆς τὰ πέρατα,
πάντα πιστὸν κατήρδευσας, τῇ παγχρύσῳ
διδασκαλίᾳ σου, διὸ τὴν ἐπάνοδον,
σοῦ τῶν θείων λειψάνων, ἡμῖν σαφῶς
πολιτογραφήσας, πρεσβεύεις σωθῆναι, τὰς
ψυχὰς Ἰωάννη, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Τῆς Οἰκτιρήχου - -

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος,

ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται,
ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται,
ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
ἐξωποιοήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν·
Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως
εὐδοκήσας δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἱρὼν τὴν ἀμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἱρὼν τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

*Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας λέγομεν
Τροπάριον Ἀναστάσιμον.*

Ἦχος δ'. (ἡ τῆς εβδομάδος.)

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.
Ἄισωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ

ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.